

anden lagte Hænder; et skjønt Tableau, man ikke længe havde set! Det er ganske vist Reformer, som Intet koste og forsaavidt staa i løsere Forbindelse med Finantslovsforlaget. Det, det ligger nærmest for os her at overveie, er, hvilke Reformuer der skal gennemføres, som koste Penge, altsaa Reformuer, hvortil man med andre Ord skal bruge det store Statsoverskud, Kassen har. Jeg skal ikke fordybe mig i de mange strandede Reformuer, een strandede sidst i Landstinget; det er Toldreformen. Jeg skal heller ikke opholde mig ved Skolereformen og Retsreformen, som jo ogsaa er meget udførligt forberedt. Jeg skal nævne en ny saadan, som jeg tror, man altfor længe har glemt. Det er Reformen af hele Sundhedsvæsenet. Det er i Særdeleshed den lavere, den uheldigere stillede Befolkning, den skalde komme tilgode. Det er urigtigt længere at beholde en Tilstand, ifølge hvilken mange fattige Folk maa betale for Lægemidler næsten det Dobbelte af, hvad de ere værd. Der er et andet enkelt Punkt, jeg skal berøre, og som ogsaa mange uheldigt stillede lide under, det er Tugthuskonkurrenzen, særlig i Bæverfaget. Jeg føler mig foranlediget til at udtale det her, da det vist er den eneste Veilighed, hvor jeg kan komme til det. Jeg indbragte ifjor et Andragende, som gik i den Retning, at denne Konkurrenzen skulde formindskes, men Andragendet blev ikke indstillet til Thinget, og sølgelig kunde der end ikke finde nogen Forhandling Sted derom, da Andragenderne vare til Behandling her i Thinget. Nu kjender jeg nok, hvad der tidligere er fremkommet i den Henseende, og hvilke Vanskeligheder det har, naar man vil give Arbeidet i Entreprise. Jeg tror imidlertid, at man turde gaa en anden Vej, og det er mig meddelt, at der i Norge findes en Bestemmelse, som paabyder, at Varer, som forfærdiges i Straffeanstalterne, kun maa affættes til Fagets almindelige gængse Priser, men jeg vilde ikke engang være bange for, om Staten selv overtog Fabrikationen af de nævnte Varer og affatte dem til gangbare Priser. Det vilde ganske vist blive dyrt, det er Noget, som Justitsministeren har udtalt her i Thinget den 6te Mai 1879, det findes Sp. 2429 i Tidenden; men det forekommer mig, at det er en Statsudgift af den Natur, at den bør gjøres, fordi den kommer Mange tilgode.

Der er især i Bæverhaandværket saa Mange, som leve usselt og komme paa Fattigvæsenet og maasse komme paa endnu værre Veie, at det forekommer mig, at Tugthusanstalterne kunne siges at modarbeide den Opgave, som skulde være deres Hovedopgave, nemlig at forbedre, idet der er mange Memnefter, der komme i saadanne Fristelser, at Tugthuset næsten kan siges at friste Folk ind paa den Vej, der leder til Tugthuset. Der er andre uheldelig stillede, som det glæder mig, at man allerede har tænkt paa i denne Samling, nemlig Invaliderne. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved dette, da jeg tror, at Alle ere enige om, at her bør ogsaa gjøres Noget. Der er meget Mere, hvortil Statens Overskud kunde og burde bruges, men der er desværre ikke Haab om, at det vil ske snart. Smiblertid glæder jeg mig over, at i den Henseende dog det høitærede Ministerium for saa vidt er traadt op paa lignende Maade som den store Kurfyrste, der skrabede de store Soldater sammen, men rigtignok ikke kom til at bruge dem, hvilket hans Efterfølger gjorde. Jeg haaber, at Overskudet maa blive brugt, om end ikke saa fuldt i den Retning, som det ganske vist er den høitærede Finantsministers Mening. Dog har jeg Intet mod, at en ikke ringe Del deraf gaar til Forsvarsvæsenet, og jeg skal med Glæde stemme for en fornuftig Anvendelse ogsaa til befæstede Punkter, men aldeles bestemt er jeg imod enhver Befæstning af Kjøbenhavn.

Det er ret interessant at se, hvorledes man ogsaa i Udlandet er opmærksom paa, i hvilken Retning vor nuværende Finantspolitik gaar. Jeg har netop idag faaet tilsendt fra London et lille Skrift, som er en Oversigt over Europas militære og finantsielle Stillings og er udgivet af et Selskab, som har indbudt til en stor Kongres i næste Uge i Bryssel, det er Volgifts- og Fredselsfabet: the national arbitrage and peace association. I dette Skrift finder jeg Side 5 Følgende: „Et vigtigt Træk i Kongeriget“ — nemlig Danmarks — „Finantsbestyrelse er Vedligeholdelsen af Reservecapitalen, hvis Formaal er at tilveiebringe Midler til Raadighed for Regjeringen i Tilfælde af Krig“. Det er i den Retning, man mener, at dette store Forraad, denne store Pengesamling skal bruges. Jeg maa maasse ved samme Veilighed meddele et Par Oplysninger, der findes i samme Bog,